

Οικονομικά μέτρα (φόροι) ή Διοικητικές ρυθμίσεις (ανώτατα όρια)

Τα οικονομικά μέτρα πλεονεκτούν για δυο βασικούς λόγους

1. Έχουν συνήθως από μικρότερο κόστος σχεδίασης και εφαρμογής (transaction costs: design, running, and enforcement costs). Προφανώς είναι εμπειρικό ζήτημα

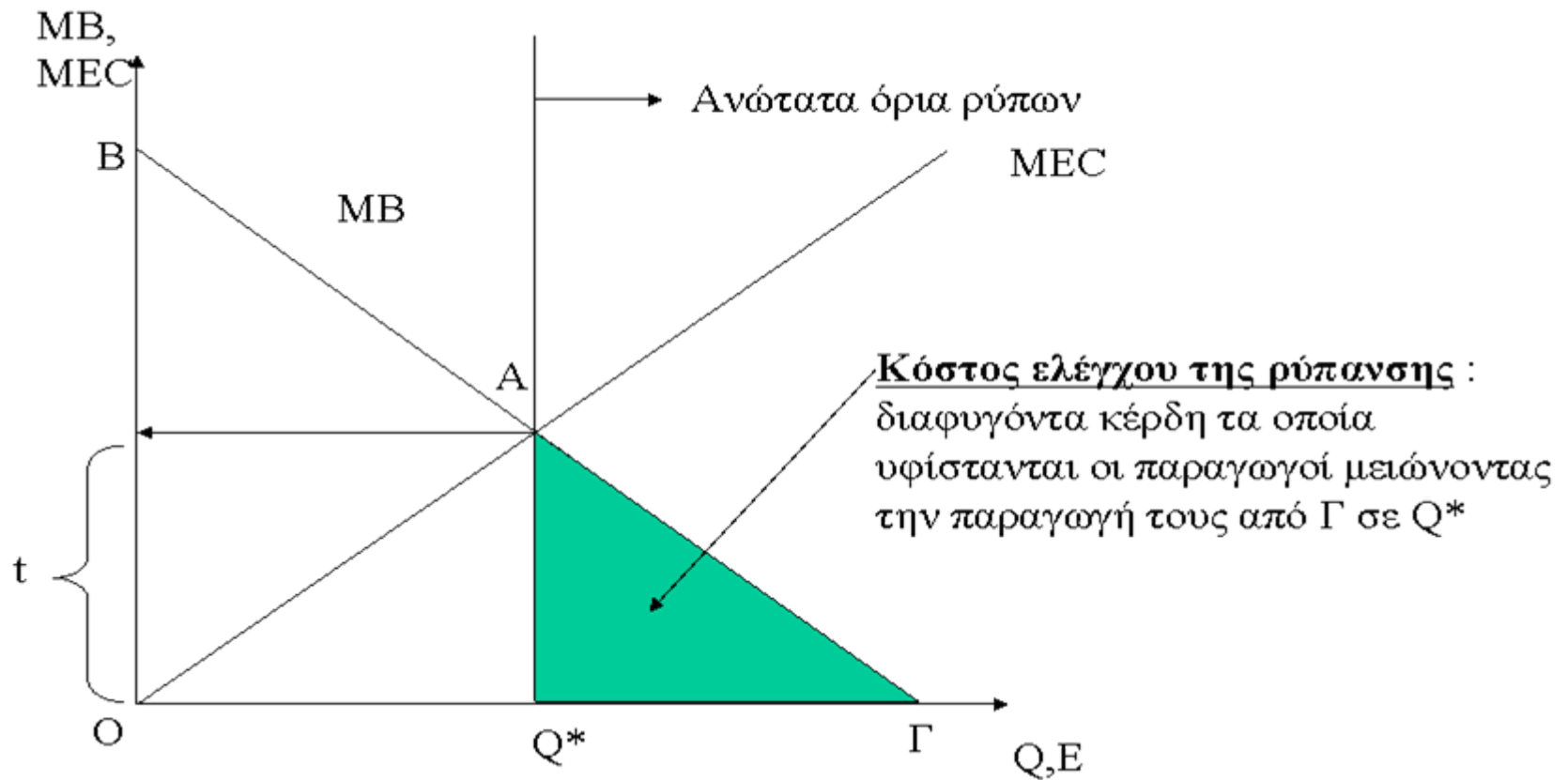
κόστος σχεδίασης και εφαρμογής

+

Κόστος ελέγχου της ρύπανσης

Κοινωνικό κόστος ελέγχου
της ρύπανσης

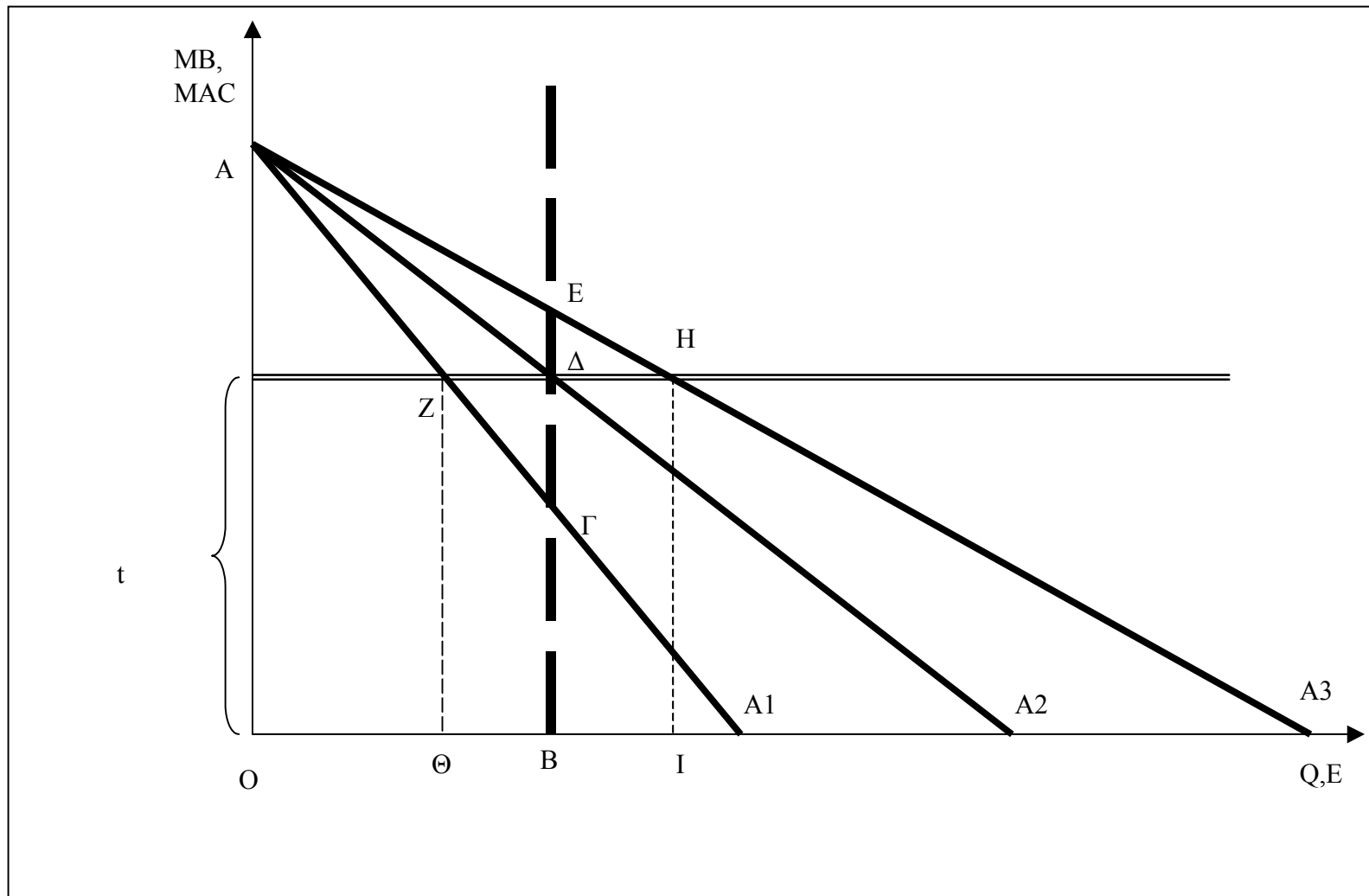

Και οι δύο πολιτικές (οικονομικά μέτρα και διοικητικές ρυθμίσεις) έχουν το ίδιο κόστος ελέγχου της ρύπανσης. Γιατί?

Εφόσον οι διοικητικές ρυθμίσεις έχουν μεγαλύτερο κόστος σχεδίασης και εφαρμογής συνεπάγεται ότι τα οικονομικά μέτρα εξασφαλίζουν δεδομένους στόχους περιβαλλοντικής πολιτικής με **το μικρότερο κοινωνικό κόστος**

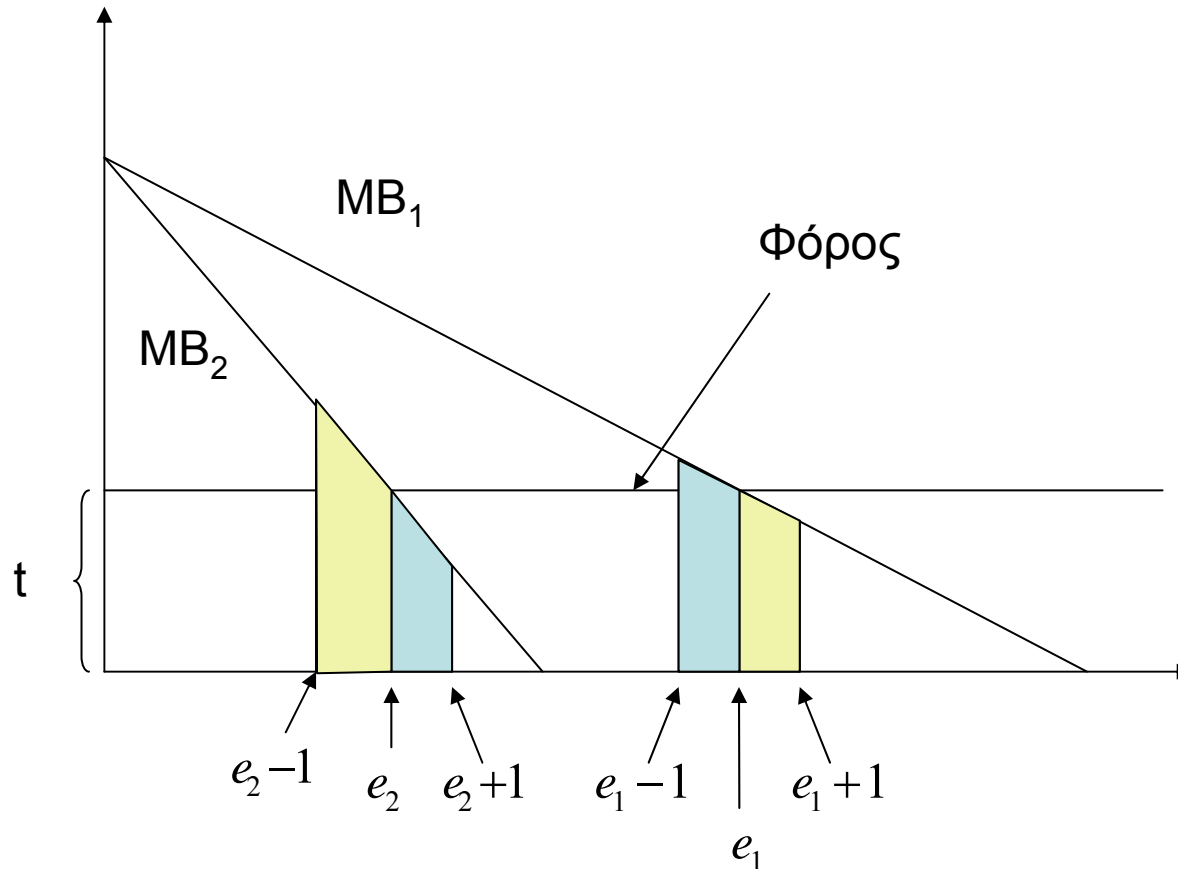
2. Τα οικονομικά μέτρα έχουν την ιδιότητα της εξίσωσης της οριακής ωφέλειας (equimarginal principle), η οποία εξασφαλίζει ελάχιστο κόστος της ρύπανσης όταν υπάρχει ετερογένεια των επιχειρήσεων

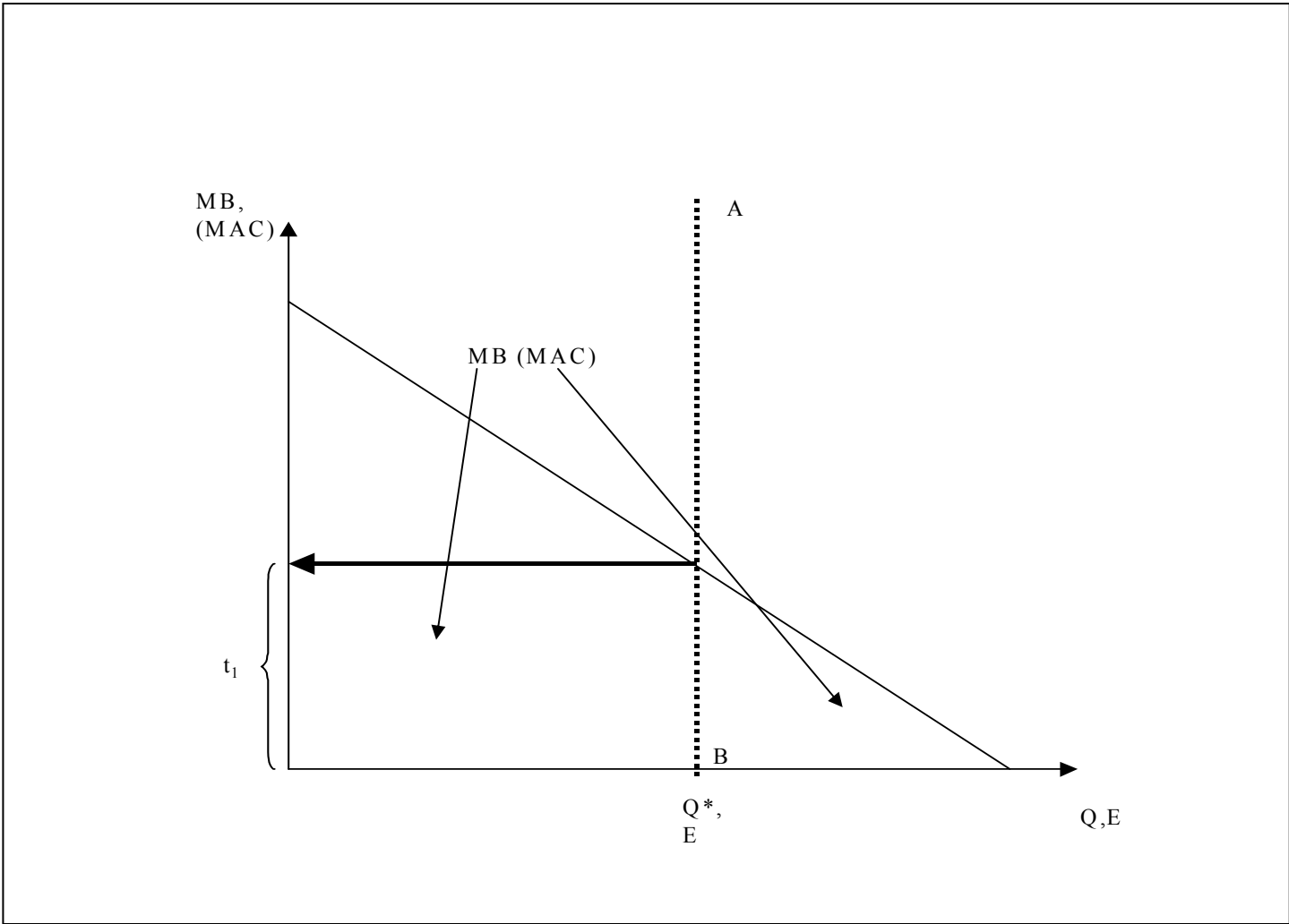
(α) $\Theta ZΓB < BEHI$	Προτιμάται η πολιτική της φορολογίας των εκπομπών
(β) $\Theta ZΓB = BEHI$	Οι δύο πολιτικές είναι ισότιμες από άποψη κόστους
(γ) $\Theta ZΓB > BEHI$	Προτιμάται η πολιτική των ανώτατων ορίων

Πως εξηγείται ? Η απάντηση δίνεται με την επίκληση του Equimarginal principle

Equimarginal Principle or Equal Marginal Value Principle

Η Επίτευξη ελάχιστου κόστους ελέγχου της ρύπανσης προϋποθέτει την εξίσωση των οριακών ωφελειών των επιχειρήσεων

Ο φόρος αποτελεσματικότητας κόστους